

ת"פ 53555/04/19 - מדינת ישראל ע"י נגד פלוני ע"י

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 53555-04-19 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
בעניין: מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד הילה שושני
מתביעות ירושלים

המאשימה

נגד

פלוני ע"י ב"כ עו"ד ארקדי אליגולשוילי

הנאשם

גזר דין - תוך ביטול הרשעה

כתב האישום המתוקן

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב האישום המתוקן.

הנאשם והמתלוננת בני זוג מזה כחמש שנים. הנאשם מתגורר בבית הוריו במבשרת ציון ואילו המתלוננת מתגוררת בבית הוריה בירושלים. על פי עובדות האישום הראשון, ביום 10.11.2018 שהו הנאשם והמתלוננת במועדון בתל אביב. בשלב מסוים, התגלע ויכוח בין השניים, במהלכו טען הנאשם כי במועדון שוהה אדם אשר המתלוננת יצאה עמו בעבר. בסביבות השעה 04:00, עזבו הנאשם והמתלוננת את המועדון, כאשר המתלוננת נהגה ברכבו של הנאשם, אשר היה תחת השפעת אלכוהול. בעוד הנאשם והמתלוננת עושים את דרכם אל בית הנאשם, דרש הנאשם מהמתלוננת שלא לנסוע לביתו אלא לפנות בצומת שורש. המתלוננת המשיכה בדרך אל בית הנאשם בתגובה אמר לה הנאשם: "אני רוצה לראות שתפני שמאלה לכיוון הבית". המתלוננת נערכה לפנות שמאלה ובתגובה אחז הנאשם בהגה הרכב. המתלוננת דוממה את מנוע הרכב, יצא ממנו והמשיכה ברגל אל ביתו של הנאשם, שם חיכה לה הנאשם. המתלוננת נכנסה אל ביתו על מנת לקחת את חפציה, אך הנאשם ניסה לתפוס את המתלוננת בכוח כדי למנוע את עזיבתה, חסם את דרכה ודחף אותה. כתוצאה מהמתואר, נפל מכשיר הטלפון של המתלוננת מתיקה. הנאשם הרים את המכשיר ולא החזיר אותו אל המתלוננת. מיד ובסמוך, אחז בראשה של המתלוננת ובהמשך עזב את הבית. לבסוף, שב הנאשם אל הבית, החזיר את מכשיר הטלפון והמתלוננת עזבה. בגין כך, הורשע הנאשם בעבירה של **תקיפה סתם של בת-זוג**, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (**חוק העונשין**).

על פי עובדות האישום השני, בחודש אפריל 2018, שהו הנאשם והמתלוננת בחדר במלון בירושלים. באותן נסיבות, התגלע ויכוח בין השניים, במסגרתו דרש הנאשם מהמתלוננת למסור לו את מכשיר הטלפון שלה על מנת שיחטט בו. המתלוננת סירבה ובתגובה, משך הנאשם בשיערה של המתלוננת והטיח אותה בקיר. בהמשך, הרים אותה והשליך אותה אל מרפסת החדר. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נגרמו למתלוננת שטפי דם באזור הצוואר, החזה, היד ובית השחי. בגין כל אלה, הורשע הנאשם בעבירה של **תקיפה הגורמת חבלה ממש של בת-זוג**, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין.

מהלך הדין

הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן, במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית ונשלח לשירות המבחן שיגיש תסקיר בעניינו.

תסקירי שירות המבחן

בעניינו של הנאשם הוגשו שלושה תסקירים.

מהתסקירים שהוגש בעניינו של הנאשם עולה כי הוא בן 30, נשוי מזה כשנתיים וחצי למתלוננת ומתגוררים יחד בדירתם סמוך לירושלים. שירות המבחן גולל את קורות חייו, מהן עולה כי הנאשם סיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות חלקית. לדבריו, בשנת 2010 התגייס לצה"ל ושירת כשנתיים בתפקיד נהג בנח"ל, והשתחרר מוקדם יותר בשל התפתחות בעיה בריאותית. הנאשם תיאר, כי לאחר השחרור החל לעבוד בעבודות מזדמנות, תוך קושי בהשתלבות תעסוקתית, אולם בשנים האחרונות עובד בעסק של הפעלת משאבות בטון וסיפר כי חש משמעות בעשייתו. באשר למערכת היחסים הזוגית, שני הצדדים שיתפו כי בעבר מערכת היחסים הייתה רוויית קונפליקטים וחוסר יציבות, אך לאחר הנישואין חלה מגמת שיפור והתייצבות. לנאשם אין הרשעות קודמות ומאז פתיחת התיק בשנת 2018, לא נפתחו לו תיקים נוספים. ביחס לביצוע העבירות, הנאשם תיאר כי פעל מתוך חוסר שליטה. שירות המבחן שילב את הנאשם בטיפול בשליטה בכעסים, אותו השלים בהצלחה, תוך שיתוף פעולה. כמו כן הוצג לשירות המבחן מכתב מהמעסיק שהסביר כי אם תיוותר ההרשעה על כנה, הדבר יפגע בהעסקתו של הנאשם, העובד בחברה המעניקה שירות לגורמים כגון משרד הביטחון, גורמים הדורשים היעדר עבר פלילי. לכן, המליץ שירות המבחן על ביטול ההרשעה, ועל הטלת של"ץ בהיקף 250 שעות בגן הבוטני בירושלים.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, ב"כ המאשימה טענה למתחם שבין 6 ל-12 חודשי מאסר ועתרה להטיל על הנאשם 8 חודשי מאסר בעבודות שירות וענישה נלווית, והתנגדה לביטול הרשעתו של הנאשם משום שלטענתה אינו עומד בתנאי הפסיקה הנוהגת. מאידך, הסניגור ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן על כל חלקיה.

אשר לערך המוגן - העבירות אותן עבר הנאשם פוגעות בערך המוגן של שלום גופו ונפשו של האדם, האוטונומיה שלו, ויכולתו לתת אמון בקרובים לו ביותר. פגיעה בתוך המשפחה נושאת בחובה חומרה מעצם התרחשותה, כיוון שהיא פוגעת ברקמת החיים האינטימית ביותר של האדם בתוך ביתו, בו הוא מצפה באופן מוצדק, להיות מוגן, ובוודאי שאינו מצפה להיפגע מידי הקרובים לו ביותר.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לענין קביעת המתחם: אין מדובר בעבירה מתוכננת אלא בביטוי להתפרצות כעסים, תסכול וחוסר יכולת לשלוט בתגובה; מדובר בנאשם בגיר שצריך היה להימנע מן המעשים והוא אחראי להם בלעדית; הנאשם פגע פיזית במתלוננת, שהייתה בת זוגו באותה עת, וגרם לה למצוקה רגשית ונפשית, כאשר הנזק יכול היה להיות חמור בהרבה; בנוסף, התנהגותו של הנאשם נבעה מגישה רכושנית וקנאית למתלוננת, ויש בכך נסיבה לחומרה. מעשיו של הנאשם אף השפילו את המתלוננת.

מדיניות הענישה הנוהגת - מנעד הענישה בעבירות מסוג זה מגוון ונעוץ בנסיבות המקרה ובנסיבות העושה. ברע"פ 2323/17 **פלוני נ' מ"י** (מיום 12.6.2017) בנסיבות חמורות יותר של 4 מקרי תקיפה חבלנית, נקבע מתחם שבין מס' חודשי מאסר לרבות בעבודות שירות ועד 12 חודשים, והתיק הסתיים ב-70 ימי מאסר בעבודות שירות וענישה נלווית; ברע"פ 1884/19 **שמריז נ' מ"י** (מיום 14.3.2019) אושר מתחם שבין עבודות שירות ל-12 חודשי מאסר והתיק הסתיים ב-5 חודשי מאסר בפועל הואיל והנאשם לא היה כשיר לעבודות שירות. שם דובר בנסיבות חמורות יותר של מספר תקיפות חבלניות; ברע"פ 11194-01-16 **מ"י נ' פלוני** (מיום 6.12.2016) אושר מתחם שבין של"ץ נרחב ל-15 חודשי מאסר, ועונש של של"ץ, מאסר על-תנאי ופיצוי בנסיבות חמורות יותר, של 3 תקיפות חבלניות כלפי בת-זוג; ברע"פ 16907-01-16 **מ"י נ' פיסחוב** (מיום 10.5.2017) קבעתי מתחם שבין של"ץ ל-10 חודשי מאסר, והסתפקתי בעונש של 180 שעות של"ץ וענישה נלווית בנסיבות חמורות ממקרו. מפנה גם לת"פ (י-ם) 62140-12-13 **מ"י נ' רג'בי** (מיום 10.1.2018) שם נקבע מתחם המתחיל משל"ץ, ומדובר במקרה החמור ממקרו בנסיבותיו.

מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה צריך לעמוד על של"ץ ומאסר על-תנאי ועד 8 חודשי מאסר לרבות בעבודות שירות וענישה נלווית. אני קובע כי מדובר באירוע אחד בהתאם לנקבע ברע"פ 4910/13 **בני ג'אבר נ' מ"י** (מיום 29.10.2014), זאת בשל אופי העבירות, זהות הצדדים והמסכת העובדתית. אני ער לעובדה כי יש פער זמנים בין שני האירועים, אולם בשל הטעמים שצינתי, אני סבור כי עדיין יש להתייחס לשני האירועים כאל אירוע אחד.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40י"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: מדובר בנאשם שעד היום ניהל אורח חיים נורמטיבי ללא כל עבר פלילי ומאז הגשת כתב האישום, לא נפתחו לו תיקים נוספים ומדובר בתקופה ארוכה; הוא מתמיד בעבודה המשמשת לו עוגן יציבות, ואני סבור ששליחתו למאסר בעבודות שירות, עלולה לפגוע ברכיב משמעותי זה של חייו, ולכן העונש הראוי צריך להיות של"ץ.

שאלת ביטול ההרשעה - על נאשם המבקש לבטל את הרשעתו לעמוד בשני תנאים: נסיבות העבירה המאפשרות זאת וכן הוכחה של נזק משמעותי ובלתי מידתי שייגרם כתוצאה מהותרת ההרשעה על כנה. אשר לתנאי הראשון, התלבטתי, שכן הנסיבות אינן קלות בשל כיעור המעשים. עם זאת, נוכח טענות הנאשם בדבר הפגיעה הקונקרטית במקום עבודתו, המגובה בהמלצת שירות המבחן, סברתי שיש מקום לבטל את ההרשעה מטעם זה. לכן, מבטל את ההרשעה. בהחלטתי, לקחתי בחשבון את עמדת המתלוננת ואת חלוף הזמן וכי מאז ביצוע העבירות לא נפתחו תיקים חדשים והנאשם עבר טיפול מוצלח, השניים נישאו והמתלוננת מביעה עמדה חיובית כלפי הנאשם.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 250 שעות של"ץ שיבוצעו בגן הבוטני בירושלים לא לפני 1.11.2022 ע"פ התוכנית שהכין שירות המבחן ובפיקוחו. הנאשם הזהר שאם לא ישתף פעולה עם השירות, ניתן יהיה להטיל עליו כל עונש.
- ב. פיצוי בסך 1,000 ₪ ל"יד שרה" שישולם עד ליום 1.12.2022.
- ג. התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא לעבור כל עבירת אלימות כלפי בין משפחה לרבות איומים במשך שנה מהיום. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

קנסות ופיצויים ניתן לשלם כעבור 3 ימים מיום מתן גזר הדין בחשבון המרכז לגביית קנסות בדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי באתר www.eca.gov.il
 - בטלפון: *35592 או 073-2055000
 - במזומן בכל סניף של בנק הדואר בהצגת תעודת זהות בלבד
- לא יונפקו שוברי תשלום.**

יש לשלוח לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט"ו אלול התשפ"ב (11 בספטמבר 2022), במעמד הצדדים.